

Det gjorde imidlertid den højtærede Forsvarsminister nervøs, saaledes at den højtærede Forsvarsminister fra sin Side blandede Kongens Person ind i denne Forhandling, hvilket sikkert maa anses for overmaade uheldigt. Det er dog ikke Meningen, at Kongens Person skal tjene til Dækning for Ministeren; men det er Meningen, at Ministeren skal tjene til Dækning for Kongens Person. Vi skulle holde Kongen udenfor alle vore offentlige Forhandlinger, og det er heldigt, naar Kongen er Konge for hele Folket og ikke for noget enkelt Parti. Det er gaaet saa vidt, at et Regeringsblad her i Byen — jeg citerer det ikke ordret; men Meningen er ganske sikkert rigtig — skriver: Det var rigtignok ikke uden Grund, at den højtærede Konseilspræsident drog Kongen med ind i dette; for det, Generalerne gjorde, var det, at de angreb ikke en administrativ Skrivelse, som var udgaaet fra Ministeriet, men en Resolution, som havde passeret Statsraadet, og som Ministeren *ikke alene* var ansvarlig for. Dette er jo ganske forkert. Kongen er uansvarlig; Ansvaret paahviler Ministerne; ogsaa for de Ting, som have passeret Statsraadet, paahviler Ansvaret Ministeren og Ministeren alene. En Konseilspræsident burde ikke give Anledning til en Misforstaaelse af denne Art, og jeg ser ikke i denne Smule Postyr fra Generalernes Side nogen Anledning for den højtærede Forsvarsminister til at blive saa nervøs. Derimod kunde jeg forstaa, hvis det ærede Medlem fra Nyborg blev nervøs; for han har rigtignok vist sig som en overmaade daarlig Forretningsmand. Saa priser jeg det ærede elskværdige Medlem fra Fredericia for den Dygtighed, han har udvist. Han begyndte i Fjor paa en meget skarp Opposition mod Ministeriet i Anledning af denne Garnisonsflytning; saa frafaldt han det efterhaanden, og det døde hen. Men det har jo sat sig en smuk Blomst; jeg komplimenterer det ærede Medlem for, hvad han har bragt hjem til sin By. Imidlertid løber det ærede Medlem fra Nyborg grassat efter en stakkels Smule Fængsel og nøjes med det; medens han, hvis han havde baaret sig ad som det ærede Medlem fra Fredericia, havde haft Garnisonen i Nyborg, lige saa godt som Garnisonen nu bliver i Fredericia. Det maa være sørgeligt for ham at være som den fattige Fugl, der kommer hinkende, kommer linkende hjem til Nyborg med den Smule Fængsel i Stedet for med hele Garnisonen, medens Fredericia har bibeholdt sin. Jeg mener, at Resultatet af den Oveanstrengelse for vore Finanser

paa de militære Omraader, som har fundet Sted i de senere Aar, har sat sig Spor ikke alene i vore i Øjeblikket ødelagte Statsfinanser, men tillige i en meget daarlig Aand i Hæren; som har givet sig Udslag i den Optræden, Generalerne have vist gennem denne lille Demonstration, de have iværksat. Det er min Mening, at alle administrative Embedsmænd skulle vise Disciplin i deres Embedsvirksomhed, ikke mindst rigtignok de militære og da først og fremmest de højeste militære. Naar man ser en Optræden som den, Generalerne have vist, og som sikkert ikke vil faa noget videre Omfang — det er jo allerede forbi —, maa man sige, at den, ligesom den Optræden, der er udvist paa Valgaftenen i Odense, er et Udslag af et militært Overmod; der er en naturlig Følge af den Medgang i altfor stort Omfang, som Militæret her hjemme har haft i de senere Aar. Den tredje onde Følge af vor finansielle Overanstrengelse paa det militære Omraade er den Gældbundethed til Udlandet, der, som jeg allerede har nævnt, giver sig Udslag paa den Maade, hvorpaa Ølskatten er bleven forelagt, uden ledsagende Forslag om Skat paa Cognac, Whisky, Champagne og andet lignende.

Men nu siger den højtærede Finansminister, at det er den sociale Lovgivning, som er Skyld i; at vi sidde saa elendigt i det. Dertil er for det første at bemærke, at selv om det var Tilfældet, burde den højtærede Finansminister, lige saa vel som vi andre, i Fjor før Valget have kunnet se, at den finansielle Tilstand var daarlig. Men det er desuden en urigtig Paastand. Da de Moderate i sin Tid begyndte deres Forligspolitik og førte Forslaget om Øl- og Sukkerloven frem, bragte det Berg-Hørupske Venstre den Gang Alderdomsforsørgelsen ind i Forhandlingerne, og Ølskatten blev en Skat, som i Virkeligheden vedtoges for at bære de med Alderdomsforsørgelsen forbundne Udgifter, og den har vist sig i Stand til at bære ikke alene disse, men ogsaa en hel Del af vore andre sociale Udgifter. Saa taler man fra det moderate Venstres Side meget om de Lønforhøjelser, som en Del af vore lavest lønnede civile Funktionærer har faaet, og vil give dem Skylden for vor daarlige finansielle Tilstand. Jeg holder mig her til de Lønforhøjelser; som ere givne til de lavere lønnede Funktionærer, thi det er de eneste, for hvilke vi radikale Venstremænd have Medansvaret; Officerslønningerne, Amtmandslønningerne og andre Lønninger til højere Embedsmænd, som det moderate Venstre har vedtaget, have vi for vort